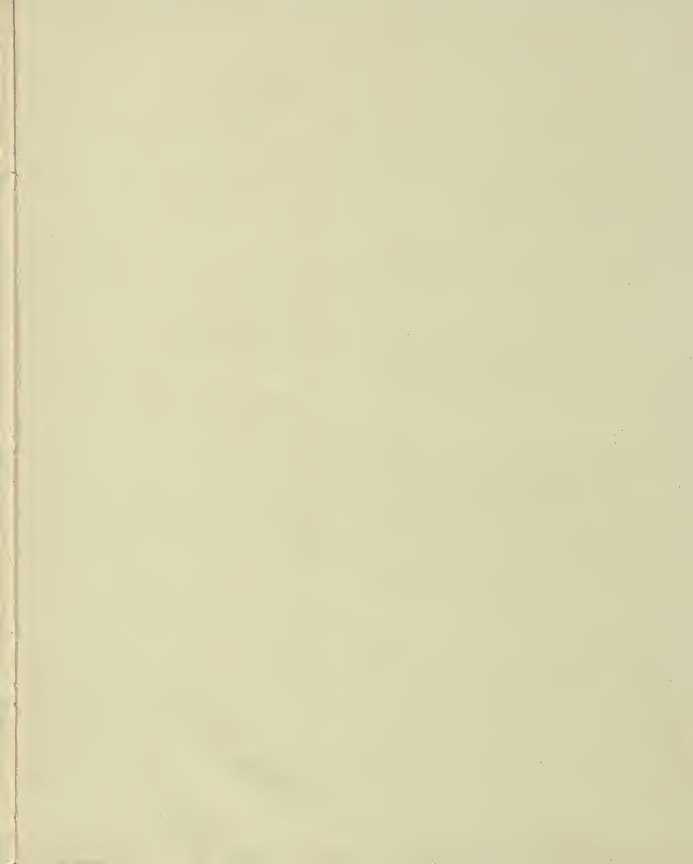
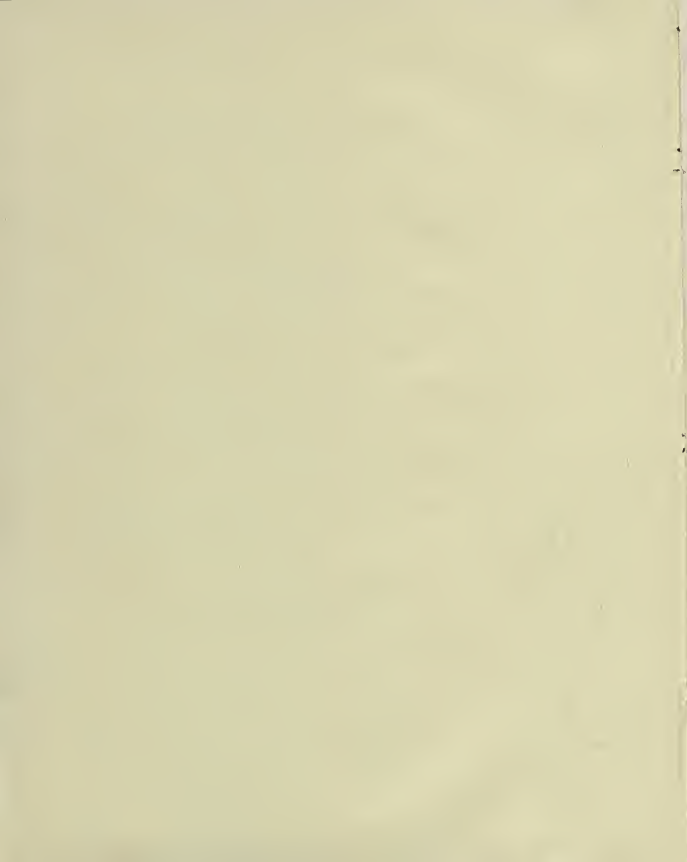

Exsibris

Porsteinn Jósefson

Nyprintadri
Saugu
af
GUNNLAUGI ORMSTUNGU

fagnad

under gaumlu kvædis vidlagi: (a)
Gunnlaugr hádi geira þing fyrir brúdi,
misti hann bædi laund og líf,
lægisbál, og þar med víf:
Helga hin væna Hrafni jafnan (b) trúdi.

Margt er gott í gaumlum fræðum,
giördum saugum og skáldakvæðum,
líka fornum laga skræðum,
lærdr hver þefs gáði,
Gunnlaugr hádi.
má af slíkum mannvjtsæðum
mikin fróðleik heyra,
hádi þingid geira.

(a) Hoc præludium (haud dubie) iusta cantilenæ, nec nitra, audivi aliquando ex rudi senecione puer.

(b) torte: ofuel.

Enn Diana sem datt af hædum,
drattar hér nú mest um kríng,
Gunnlaugr bádi geirapíng.

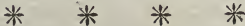
EIRIKSSON komst ad þeim gædum,
úngr las þá kvísti,
Gunnlaugr misti.

merg í beinum, blóð í ædum
bera hanns ritin mentaríf,
mísi hann bædi laund og líf.

Víft er slíka verdt um rædum
verkmeistara kæna;
Helga bin Væna.

fauguna pryddi sómaklædum,
fú hanns hrófar nafni,
Helga trúði Hrafni.

árit hvert ver eitthvad grædum,
þat útgaf madrinn þrúdi.
Helga bin Væna Hrafni jafnan trúdi.

Undir andru lagi:

Ord og giördir íta rita
Íslands vesla kunnu menn,
lett sem gott ofs letu vita,
kærda furda kann þat enn;
velltu stollter þrauta þvita
þettum tídt á ládi,
Gunnlaugr bádi.

fengu laungum feitan bita
flókar í búk at keyra,
hádi þíngit geira.

knáttu hrotta kátir lita
klufu hlífa sprúngin hríng,
Gunnlaugr hádi geirapíng.

naumt edr framt ská naut síns svita
er nadinn slídra hristi,
Gunnlaugr misti.

álfar festu flíótann hita
fast í brióft vid göfug víf;
misti hann bædi laund og líf.

Enn aum vöru dæmin ítra strita
þá annar hinn nam ræna,
Helga bin Væna.

laufnuduz efni ótal krita
ef átti ei retrr síafni,
Helga trúði Hrafni.

Leidiz kvædin löctum hnita
laung um dreng og brúdi,
ferd er mærdar flíót til slita.
Helga bin Væna Hrafni jafnan trúði.

Svo ^{glæðr} gratulerar gáðr í von
Gunnar Pálsson
yfer þeim fengnum fríða,
sem vor KONUNGR sendir ofs,
sannprófud hnofs,
líómandi um laundin víða.

Hálærdir fenn
breifa ser menn,
smæck finna þeir,
æ meir og meir,
at fremdum fyrri tíða.

Gunnar vel um Gunnlaug goað, Gunnlaugr upne
Sjórundi, Gunnlaugur og Gæti það, Gunnar Løga mundi

